

1735.

Z Osvětman



Aj, šel Fran - ta me - zi Fran - ty, pro - dal ka - bát, kú - pil ka - rty.

Aj šel Franta mezi Franty,
prodal kabát, koupil karty.

Lepší karty nežli kabát,
v karty si můžeme zahrát.

1736.



A ta na - ša mla - dá pan - na šla na lú - ku hra - bat se - na.

A ta naša mladá panna
šla na lúku hrabat sena.
Nahrabala votýpečku
synečkovi pod hlavičku.

Větr jí ho rozhazuje,
ona za ním poskakuje.
Nerozhazuj, větře, sena,
bude ze mne mladá žena.

1737.

Od Náměště

A ta naša mladá žena
šla do lesa hrabat sena.

Větr jí ho rozfukuje,

ona za ním poskakuje.

Nerozfukuj, větře, sena,
bude mi ho v zémě třeba.

Dyž mně bude muž bijávat,
abych měla na čem spávat.

1738.



Buď, se - dlá - čku, buď ve - sel, tře - bas je - šče ne - za - sel. Šak vtá - ček



ni - kdá ne - sí - vá, a pře - ce ve - se - le zpí - vá.

Buď, sedláčku, buď vesel,
třebas ješče nezasel,

šak vtáček nikdá nesívá,
a přece vesele zpívá.

1739. (Nápěv předešlý)

Z Březové

Jsom já synek z Orešan,
nemám ženy, len som sám,
aj, načo je mi žena má,
keď já bývam málo doma.

Žena lúbí tolary,
a já lúbím poháry.

Aj, načo je mi žena má,
keď já bývam málo doma.

Žena lúbí čižmičky,
a já lúbím krčmičky.

Aj, načo je mi žena má,
keď já bývam málo doma.

Žena lúbí šáteček,
a já lúbím chládeček.
Aj, načo je mi žena má,
keď já bývam málo doma.

1740.



Ha - na - čka v košu ry - by nese, smě - je se, až se všecka třese, že bude jest ry - bi - čky ze stu - de - né vo - di - čky.

Hanačka v košu ryby nese,
směje se, až se všecka třese,

že bude jest rybičky
ze studené vodičky.